Dołączanie i odłączanie, administracja systemem plików.

Cel ogólny lekcji: Nauczyć się dodawać i usuwać partycje na dysku oraz konfigurować programowe RAID na dyskach w systemie Ubuntu.

Cele szczegółowe lekcji:

- 1. Wyświetlić informacje o dyskach i partycjach przy użyciu narzędzia fdisk.
- 2. Wyświetlić partycje na wybranym dysku przy użyciu polecenia fdisk.
- 3. Usunąć partycje z wybranego dysku przy użyciu polecenia fdisk.
- 4. Utworzyć nową partycję na wybranym dysku przy użyciu polecenia fdisk.
- 5. Sformatować partycje przy użyciu polecenia mkfs.ext4.
- 6. Skonfigurować programowe RAID na dyskach przy użyciu usługi mdadm.
- Zrozumieć i wyjaśnić pojęcia związane z RAID, takie jak RAID 0, RAID 1, RAID 4, RAID 5 i RAID 6.
- 8. Wybrać odpowiedni typ RAID dla danego zastosowania na podstawie wyjaśnionych pojęć.
- 9. Zainstalować pakiet mdadm do zarządzania RAID.
- 10. Zmienić system ID dla przygotowanych partycji.
- 11. Stworzyć grupę RAID 5 składającą się z trzech dysków.
- 12. Stworzyć system plików na grupie RAID.
- 13. Sprawdzić i monitorować konfigurację RAID.
- 14. Dodawać dysk spare do grupy RAID.
- 15. Usuwać uszkodzony dysk z grupy RAID.
- 16. Konfigurować i zarządzać wolumenami logicznymi (LVM).
- 17. Przygotować urządzenia fizyczne i skonfigurować fizyczne wolumeny.
- 18. Skonfigurować grupę wolumenów (VG) oraz wolumen logiczny (LV).
- 19. Dodawać drugi dysk do grupy wolumenów i rozszerzać wolumen logiczny.
- 20. Zmniejszać wolumen logiczny, zmniejszać system plików i sprawdzać poprawność.

Instrukcje zawierają kroki do przeprowadzenia działań związanych z dodawaniem partycji, konfiguracją RAID, zarządzaniem LVM i innymi administracyjnymi operacjami na dyskach. Każde ćwiczenie jest szczegółowo opisane krok po kroku, od wyświetlenia informacji o dyskach po sprawdzenie konfiguracji wolumenów.

Wartością dodaną dla uczestników jest również wyjaśnienie pojęć związanych z RAID i LVM oraz ich zastosowanie w różnych scenariuszach. Cała lekcja ma na celu przygotowanie uczestników do umiejętności efektywnego zarządzania dyskami i przestrzenią w systemie Ubuntu.

Przygotowanie:

Wykonaj zadanie na maszynie wirtualnej z Ubuntu desktop 22.04.

Przed ćwiczeniem przywróć pierwszą migawkę.

Jeżeli poprzednio wykonałeś ćwiczenie "cw1 Dolaczanie i odlaczanie administracja systemem plikow" to w menedżerze nośników wirtualnych widoczne są pliki dysków nvd1.vdi i nvd2.vdi Zmień konfiguracje Ubuntu desktop 22.04, dodaj te dwa pliki dysków w następujący sposób:

Urządzenia pamięci masowej	Parametry
A Kontroler: IDE	Dysk twardy: Port SATA 1
VBoxGuestAdditions.iso	Dysk SSD
E Kontroler: SATA	Hot-pluggable
Ubuntu desktop 22.04.vdi	Informacja
	Typ (format): Normalny (VDI)
🧕 nvd1.vdi	Rozmiar wirtualny: 1,00 TB
nvd2.vdi	Rozmiar aktualny: 11,18 GB
	Szczegóły: Pamięć dynamicznie przydzielana
Urządzenia pamięci masowej	Parametry
A Kontroler: IDE	Dysk twardy: Port SATA 2
VBoxGuestAdditions.iso	Dysk SSD
A Kontroler: SATA	Hot-pluggable
	Informacja
Ubuntu desktop 22.04.vdi	Typ (format): Normalny (VDI)
😰 nvd1.vdi	Rozmiar wirtualny: 15,00 GB
🖸 nvd2.vdi	Rozmiar aktualny: 42,00 MB
	Szczegóły: Pamięć dynamicznie przydzielana

Dyski mają być podłączone do Kontrolera SATA, i być typu VDI, dynamicznie alokowane, o nazwach nvd1.vdi o pojemności 1 TB i nvd2 Uruchom Ubuntu desktop

 Po uruchomieniu systemu wybierz Ctrl+Alt+F4 > zaloguj się do użytkownika root Password:1234 lub sudo -s podaj login: ubuntu Password: ubuntu

2. Wyświetlenie informacji o dysku /dev/sda (jego partycjach).

<mark>fdisk -l | grep sda</mark>

root@ubuntu–VirtualBox:~# fdisk –l | grep sda

Dysk z systemem Linix Ubuntu

root@ubuntu–VirtualBox:~# <mark>fdisk –l | grep sda</mark> Dysk /dev/<mark>sda: 1,45 TiB,</mark> bajtów: 1599288115200, sektorów: 3123609600 /dev/<mark>sda1 2048 1050623 1048576 512M System EFI /dev/sda2 1050624 3123607551 3122556928 1,5T Linux – system plików</mark>

Dodane dyski (pkt.3 i pkt.4)

3. Wyświetlenie informacji o dysku /dev/sdb (jego partycjach).

<mark>fdisk -l | grep sdb</mark>

4. Wyświetlenie informacji o dysku /dev/sdc (jego partycjach).

fdisk -l | grep sdc

root@ubuntu-VirtualBox:^{*}# fdisk -1 lgrep sdb Dysk /dev/sdb: 1024 GiB, bajtów: 1099511103488, sektorów: 2147482624 /dev/sdb1 2048 2147482590 2147480543 1024G Linux - system plików root@ubuntu-VirtualBox:^{*}# fdisk -1 lgrep sdc Dysk /dev/sdc: 15 GiB, bajtów: 16106127360, sektorów: 31457280 /dev/sdc1 2048 3999743 3997696 1,9G Linux - system plików /dev/sdc2 3999744 14485503 10485760 5G Linux - system plików

5. Uruchom program do partycjonowania poleceniem

fdisk /dev/sdb

6. Usuń partycje z dysku sdb

d

7. Wyświetl listę partycji na dysku

- p (print partition table)
- 8. Utwórz nową partycję
- <mark>n (nowa patycja)</mark>
- p (partycja primary)

pozostawić numer partycji 2

pozostawić domyślnie ustawiony pierwszy sektor

+50G (partycja o rozmiarze 50 GB)

<mark>n (nowa patycja)</mark>

<mark>p (partycja primary)</mark>

pozostawić numer partycji 2

pozostawić domyślnie ustawiony pierwszy sektor

+300G (partycja o rozmiarze 300 GB)

9. Wyświetl listę partycji na dysku

p (print partition table)

10. Zapisz zmiany w tablicy partycji

w (write partition table)

11. Wylistuj dostępne partycje na dysku sdb

fdisk -l |grep /dev/sdb

12. Sformatuj partycje stworzone w poprzednim kroku mkfs.ext4 /dev/sdb1 mkfs.ext4 /dev/sdb2
Zgłoszenie 0

Konfiguracja RAID programowego – krótka informacja – pozostała na zajęciach teoretycznych

W systemie Linux istnieje możliwość tworzenia na dyskach programowych macierzy RAID poziomów 0, 1, 4, 5, 6, 10. Służy do tego celu usługa mdadm. Lista i opis dostępnych rodzajów macierzy dla mdadm, w nawiasach podano nazwy parametrów programu:

- RAID 0 (raid0, 0, stripe) striping czyli połączenie dwóch dysków (partycji) z przeplotem danych, zwiększa się wydajność w porównaniu z pojedynczym dyskiem, obniża odporność na awarie dysków awaria jednego dysku to utrata wszystkich danych.
- RAID 1 (raid1, 1, mirror) kopie lustrzane, dyski są w dwóch jednakowych kopiach, w przypadku awarii jednego drugi przejmuje role pierwszego. Wydajność tak jak pojedynczy dysk, duże bezpieczeństwo, wadą jest duża strata pojemności (n/2 - n-liczba dysków w macierzy)
- RAID 4 (raid4, 4) dane są rozpraszane na kolejnych dyskach a na ostatnim zapisywane są dane parzystości, zwiększone bezpieczeństwo danych przy zachowaniu dużej pojemności (n-1). Wymaga przynajmniej trzech dysków, wydajność ograniczona przez dysk parzystości
- RAID 5 (raid5, 5) rozpraszane są zarówno dane jak i informacje o parzystości na wszystkich dyskach, dzięki czemu wydajność jest wyższa niż w RAID 4; pojemność n-1, wymaga przynajmniej trzech dysków.
- RAID 6 (raid6, 6) jest to rzadko stosowana, rozbudowana macierz typu 5. Jedyną różnicą jest dwukrotne zapisanie sum kontrolnych. Dzięki temu macierz może bez utraty danych przetrwać awarię dwóch dysków. Wymaga minimum czterech dysków, jej pojemność to n-2.
- Tryb liniowy (linear) czyli połączenie dwóch dysków w jeden w ten sposób, że koniec pierwszego jest początkiem drugiego, nie zapewnia absolutnie żadnego bezpieczeństwa a wręcz obniża odporność na awarie dysków.

I Konfiguracja RAID 5

Ćwiczenie 1 - tworzenie grupy RAID

1. Zainstaluj pakiet mdadm

apt -y install mdadm

2. Zmienić system ID dla stworzonych partycjach sdb i sdc

fdisk /dev/sdb

- <mark>t (zmiana typu partycji)</mark>
- L (wyświetlenie dostępnych typów partycji)
- 29 (Linux RAID)
- <mark>w (zapisać typ partycji)</mark>

partprobe /dev/sdb

3. Zrestartować system

<mark>reboot</mark>

4. Stworzyć grupę RAID 5 składającą się z trzech dysków

mdadm --create /dev/md0 --level=5 --raid-devices=3 /dev/sdb1 /dev/sdb2 /dev/sdc1

5. Stworzyć file system

<mark>mkfs.ext4 /dev/md0</mark>

<mark>mkdir /mnt/raid</mark>

mount /dev/md0 /mnt/raid

df -h |grep md0

6. Sprawdzić konfiguracje RAID

watch tail /proc/mdstat mdadm --detail /dev/md0

7. Zapisać konfigurację

mdadm --detail --scan --verbose >> /etc/mdadm/mdadm.conf

8. Sprawdzić, czy konfiguracja została zapisana

<mark>cat /etc/mdadm/mdadm.conf</mark>

Zgłoszenie 1

Ćwiczenie 2 - Dodanie dysku spare do grupy RAID

1. Wylistować grupę raid i sprawdzić, czy posiada dysk spare (partycja zapasowa)

mdadm --detail /dev/md0

2. Przeformatować dysk i zmienić jego typ na raid autodetected

<mark>fdisk -l /dev/sdc2</mark>

3. Dodać dysk do grupy raid

mdadm --add /dev/md0 /dev/sdc2

4. Sprawdzić, czy dysk został dodany jako dysk spare (partycja zapasowa)

mdadm --detail /dev/md0

Number	Major	Minor	RaidDevice	State
O	8	17	O	active sync /dev/sdb1
1	8	18	1	active sync /dev/sdb2
3	8	33	2	active sync /dev/sdc1
4	8	34	_	spare /dev/sdc2

Zgłoszenie 2

Ćwiczenie 3 - Usuwanie uszkodzonego dysku z grupy RAID

1. Zasymulować awarię dysku

mdadm --manage --fail /dev/md0 /dev/sdb2

2. Sprawdzić, czy wykonała się synchronizacja i jak wygląda grupa RAID

<mark>mdadm --detail /dev/md0</mark>

3. Usunąć uszkodzony dysk z grupy raid

mdadm --manage /dev/md0 --remove /dev/sdb2

4. Sprawdzić wpisy w tablicy dotyczące urządzeń

mdadm --detail /dev/md0

Nie powinno być widać tutaj wyraźnego błędu, który można by poprawić. Wszystkie trzy urządzenia (/dev/sdb1, /dev/sdc2, /dev/sdc1) są oznaczone jako aktywne i synchronizujące dane (stan: "active sync"). Tablica RAID ma trzy urządzenia (Raid Devices: 3) i wszystkie trzy są aktywne (Active Devices: 3), brak urządzeń zapasowych (Spare Devices: 0) i brak urządzeń zepsutych (Failed Devices: 0).

5. Sprawdź, czy żaden katalog nie jest zamontowany na urządzeniu /dev/md0:

<mark>mount | grep /dev/md0</mark>

6. Jeśli wykryjesz jakiekolwiek montowane systemy plików, odmontuj:

umount /dev/md0 /mnt/raid

7. Zatrzymaj macierz - tablicę RAID poleceniem:

mdadm --stop /dev/md0

8. Usuń tablicę RAID:

sudo mdadm --remove /dev/md0

9. Nie będziesz już korzystać z tych dysków w tablicy RAID i chcesz je przekształcić na fizyczne woluminy LVM, oczyścić nagłówki RAID na tych dyskach:

sudo mdadm --zero-superblock /dev/sdb1
sudo mdadm --zero-superblock /dev/sdc1
sudo mdadm --zero-superblock /dev/sdb2
Zgłoszenie 3

II Konfiguracja i zarządzanie LVM

LVM (Logical Volume Management) to system zaawansowanego zarządzania przestrzenią dyskową, który jest o wiele bardziej elastyczny, niż klasyczne partycje dyskowe. To wiąże się z bardziej złożoną konstrukcją, która składa się z następujących struktur: - PV (physical volumes) - fizyczne woluminy: są bezpośrednio związane z partycjami dyskowymi (np. /dev/hda1, /dev/sdb3). - VG (volume groups) - grupy woluminów: składają się z co najmniej jednego PV, ich wielkość to suma objętości wszystkich PV należących do danej grupy. Uzyskane miejsce dyskowe może być dowolnie dysponowane pomiędzy kolejne LV. - LV (logical volumes) - woluminy logiczne: są obszarami użytecznymi dla systemu (podobnie jak partycje dyskowe). LV są obszarami wydzielonymi z VG, zatem suma wielkości woluminów nie może zatem przekraczać objętości VG, do którego należą.

Zainstaluj pakiet lvm2

apt -y install lvm2

Ćwiczenie 1 - konfiguracja wolumenów logicznych

- 1. Przygotuj urządzenia fizyczne skorzystaj z już przygotowanych.
- 2. Skonfiguruj fizyczny wolumen z przygotowanych dysków.

pvcreate /dev/sdb1 /dev/sdc1

3. Skonfiguruj grupę wolumenów

vgcreate vglinux /dev/sdb1

4. Skonfiguruj wolumen

lvcreate -n mars -L 25GB vglinux

5. Dodaj file system

mkfs.ext4 /dev/vglinux/mars

<mark>mkdir /mnt/mars</mark>

6. Skonfiguruj wpis w fstab

<mark>nano /etc/fstab</mark>

Dodać linię /dev/vglinux/mars /mnt/mars ext4 defaults 0 0 mount -a df -h |grep mars

- 7. Wyświetl informację o konfiguracji:
- a. dyski fizyczne

<mark>pvdisplay</mark>

b. wybrany dysk

pvdisplay /dev/sdb1

c. grupa wolumenów

<mark>vgdisplay vglinux</mark>

d. wolumen logiczny

lvdisplay mars vglinux

Zgłoszenie 1

Ćwiczenie 2 - Rozszerzanie wolumenu logicznego

1. Dodaj drugi dysk do grupy wolumenów

vgextend vglinux /dev/sdb2

2. Sprawdź, czy przestrzeń jest dostępna

<mark>vgdisplay vglinux</mark>

3. Rozszerz wolumen logiczny

lvdisplay mars vglinux lvextend -L +250G /dev/vglinux/mars lvdisplay mars vglinux

4. Rozszerz filesystem

resize2fs /dev/vglinux/mars

<mark>df -h |grep mars</mark>

Zgłoszenie 2

Ćwiczenie 3 - Zmniejszenie wolumenu logicznego

1. Odmontuj zasób /mnt/mars

sudo umount /mnt/mars

2. Zmniejsz filesystem

resize2fs /dev/vglinux/mars 20G

3. Sprawdź poprawność systemu plikowemu

e2fsck -f /dev/vglinux/mars

4. Zmniejsz wolumen o 20G

lvreduce -L -20G /dev/vglinux/mars

5. Sprawdzić poprawność systemu plikowemu

e2fsck -f /dev/vglinux/mars

6. Zamontuj zasób mars

mount /dev/vglinux/mars /mnt/mars

7. Sprawdź wielkość zasobu mars

df -h /mnt/mars

Zgłoszenie 3

Po sprawdzeniu przez prowadzącego przywróć pierwszą migawkę.

Podsumowanie:

Po wykonaniu wszystkich czynności z powyższej instrukcji przeczytaj ponownie z zrozumieniem cel ogólny i cele szczegółowe, które znajdują się na pierwszej stronie instrukcji. Jeżeli one zostały niezrealizowane to powtarzaj wykonie tej instrukcji w szkole lub/i w domu do momentu zrealizowania.